Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

tas aspgens veniam impetrari poscebat. Cum
q̃ tempus accederet quo munus adaltare sole
bat offerre. surgens cum lacrimis est ingressus
Cum uõ obtulisset, sicut solutus erat, intra can
cellos stetit, Qui stis autem ambrosius non qui
euit, sed diferenciam locoꝝ edocuit. A primo q̃
siuit quid ibidem expectaret, imperatore dicente
sustinere se sacroꝝ misteriorꝝ peperem, parchi
diaconem remandauit. O imperator interiora
loca tantum sacerdotibꝫ collata sunt, que ceteri
nec ingredi nec contingere permittuntur. Egre
dere igitur. A hanc expectacõem cum ceteris ha
be cõmunem. Purpura namq̃ imperatores no
sacerdotes fecit. Tunc fidelissimus imperator
eciam hanc tradicõem animo gratanter sus
cipiens remandauit. Non sceti causa audacie
intra cancellos, sed inconstantino potitana in
se. hanc consuetudinem esse cognouit. Quid
ago grias pfumulinodi medicina. Tali g. ita
ta uirtute pful A imperator clarebant. Ego au
tem utriusq̃ opus aminiuer. illius fiduciam
huius autem obedienciam, idest fiduciam sac
dotis, obedienciam regis. Illius zeli feruore
huius fidei puritate, idest zeli feruorem in sa
cerdote, fidei puritatem in magnam inesse. Igitur
eximii opus nunc narratum est. q̃ te potest
excitare o sciissima mater deo dicata, meusto
dia multis uirtutum. Hec enim theodosii pri
mum principis, A bti ambrosii sciissimi pon
tificis, A tencio sca pducat hominem ad spãdes